

2. Betänk at JESUS Kommen är, i Edtett
för din arma själ, ett under billigt fallas må,
at GUD har sig förnedrat så.

3. Bjud JESUM dertör hiettelig at Han
må ewigt hugna dig, och lef i JESUM wäl
förnögd, så har du bästa Jule, Frögd.

Den Semte:

I.

D! Zions Konung själa-wån, Välkommen
hit från Himmelen, at hugna arma syns-
dare, med din lufwa närwarelse.

2. Du Zarons blomster JESU Ejär, som fräl-
sat har min arma själ, en wån Du rättligt fal-
las må, som hafwer älskat Menniskor så.

3. O! JESU Du min Jule, Frögd, i Dig så
är jag hietteligt nöad, när jag har dig uti min
själ, så mår jag städse ewigt wäl.

4. Haf JESUM til din Jule, Gäst, Ty Han
kan Dig förndia bäst, Din själ sin bästa hug-
nad får; O JESU Helga
djupa sår.

Exemplaret kostar 1 p.

GS 2005

Fem Andeliga
Jule = Swåden,
Eller

W i s o r,

Den Första:

Guds Son är född i Bethlehem &c.
Sjunges som: Af lufsig tid &c.

Den Andra:

En Christens Höga Fäst &c.
Sjung. som: O! JESU Christ som mandom tog &c.

Den Tredie:

Jordens Folk och Adams Söner &c.
Sjunges som: Hela werlden frögdens HERAN.

Den Fjerde:

Nu bodas Frögd af Himmelen, &c.

Den Semte:

O! Zions Konung Sjåla-wån, &c.
Bägge sista, sjunges som: Af Himmels-Högd &c.

Wesle, tryckt hos E. P. Sundqvist 1801.

I.

Guds Son är född i Bethlehem på denne dag, Efter GUDs eget wälbehag, och worden födt. Af blotta gunst och nåde är han öf sänd til hjelp och tröst, och hafwer från all wåde All werlden återlöst.

2. Ack! Himla bud! I ånglar och Härskararne, Förfunner frid på Jordene och priser GUD med Edra ångla-tungor, med Harpor och basune-ljud, Ja hjertelig Låffjunger och priser HERren GUD.

3. När ångla, Chor betygade sin stora frögd och sjungo GUD i Himmels Högd med glädje stor, Då är den aldrig wärdig, at nånsin åga måhl och ljud. Som nu ej woro färdig, at lofwa HERren GUD.

4. Ack! Kjäreles GUD! När jag Din godhet tänker på, mitt hjerta billigt brista må; Ack! Kjäreles GUD! Som så har älskat werlden, at Du Dig sjelf i döden gaf, och undergick den farden, at helga så wår graf.

5. Ack, Hjertans frögd, Nu låt öf alla wara glad, Och med de Herdar gå åstad, med
hjert

hjertans frögd, och följa stiernan ester, som är war GUDs ords klara ljus, på wägen jämn och rätter til HERrens Helga Hus.

6. De Wise Män och Hedningar af Österland, som kommo ifrån Mediaen til Bethlehem, uphofwo sina häfwor med största hjertans rörelse, och skänkte honom gåfwor: Guld, mirram, rökelse.

7. Välkommen hit, min Gud, min Bror, min Sjåla, Wån, Til Jorden ifrån Himmelen, välkommen hit! Gåst Dine lemmar spåda i krubban lades ned på strå, wil dock din kärlek glåda, hwar en Dig skåda så.

8. Din nedriighet skal gjöra mig i Himlen rik, och Dine Helge ånglar lif i ewighet Du welat Dig förnedra, på det Du öf uphöja må; Hwad kan öf mera hedra, än Lifsens Kona så?

9. Låt öf begå och fira så wår Zule: Gåst, at JESUS Sjelf må bli wår Gåst, jag önska må; Så kan öf intet tröta, Wålsignelse, i råd och dåd; Ty Han wil med öf byta Sin kärlek och sin Nåd.

10. Hans stora Namn, det är: JESUS, en Frälsare, en Människo, Wån och älskare, Det är Hans Namn. Det Namnet äfwen nämnes och första gången taltes om, när Gabriel utsändes och til Maria kom.

11. På detta Namn beror och all wår salighet, som skriften nogsamst säga wet; I detta Namn sku alla slægter warda, som uppå jorden finnas må,

må, wälsignade och sparba at Himmels glädje få.

12. En härlig tröst, at Han, som är vår Frälsare, skal en gång bli vår Domare, och härlig tröst, Då Han i skyen skal komma, med magt och stora härlighet at giswa ond och fromma, Sin lön i ewighet.

13. För Jesu dödd Låt oss vår tid wäl afsta på, at ej vår Lampor slockna må, För Jesu dödd! när Brudgummen månd' komma, at då vår Lampor brinna må, och wi, med alla fromma, I Söhlen så ingå.

Den Andra:

I.

En Christens Höga Gäst, är åter nu för dören, Nu blifwer Himlen Jordens gäst, I samlig Christne hören, Hur I at winna Guds behag, til denna stora Herrans dag, nu Eder skicka bören.

2. Nu ser man Allmänt redas til på bygden och i städer, Högtidligt Jul man sira will, i Hus i mat i Kläder, så ringa hydda ingen är At man ej deka Dagar bär at Jule: Frögd sig gläder.

3. Men hwilken frögd! då Jesus hit, i armod lät sig söda, då göra Christne högsta lit, at sig ill lätja gjöda, då gör man sig til Fjöttsens

sens träl, Men själen, och! sin ädla själ, den swälter man til döda.

4. För själen är dock denne Gäst, och ej för Kroppen skickad; Ty är man nu som aldrast, til själ: ryckt förpliktad, Och! lärom Gud Sin dyrkan så; Men bukens tjenst tillbaka stå, som är af Fjötter diktad.

5. I denna Högtid är hög tid, sin Jesum så at möta, at Han må finnas mild och blid; och oss med Fjirlek sköta, Och hyllom därför Sonen så at Han på oss ej wredgas må Och ewigt från sig stöta.

6. Echo som Christo rum och skul, i hjertat Herberg nekar, och håller så en Hednisk Jul, med frästeri och lekar, han är ej någon Christen lem, fast han nu bor i Bethlehem, och sig med trone smickrar.

7. Fördenkul lärom oss begå, vår Jul til Jesu ära, som icke wille oss försmå, Men komma oss så nära, at Han vårt fört och blod tog an, Och Lagsens börda, hot och bann, Sielf wille för oss bära.

8. Så rödjom ur vår hjertans hus, all gammal träck och lera, och låtom intet syndas grus, deri så samlas mera, Med baurinas: qwasten tidt och sent, det hållom ständigt snygt och rent, at Jesum herbergera.

9. Oss sjelfwom prinda ganska råckt, med tronens guldne stycke, rättsfärdighetens kläde dräkt, och dyra Perle: smycke, i denna sköna Högtids: Krud,

Skud, Skal Jesum till sin fjära Brud, wår
själ, så nådigt tycke.

10. En måltid redom Jesu till, uti wårt hjer-
tas Kammar, der hålft Han Mattward hålla
will, och såsom spis annammar, gråt, suckar,
bön och lof af oss, samt at Hans lemmar
wedersås, i våra kärleks-dammar.

11. Åh! då hwad salig Jule-ro, hwad frögd
så wi erfara! En då wil Jesus hos oss bo,
och sielf wår glädje wara, der ropar jorden:
Lof ske Gud, i Högden, Himmels frögde ljud,
Skal frid på jorden swara.

12. Låt oss Din födsel Sjåla Wån, så fira
som wi böra, och uti nya Födelsen, med Dig
så följa gjöra, at när Du kommer hit härnäst
Du oss till ewig Frögde Gäst, Må in i Him-
len föra!!!

Den Tredje:

I.

Jordens folk och Adams Söner, Syndare
och Wandringmän, Offter pris och lof
och böner, GUD är nu wår Bror och Wån,
Jesu rot uprunnen är, Lifsens söta frukter bår.

2. Wäldigheter, Änglar, Throner, Stämmer
hår med oss ihop Med uphöjda Himla:thoner,
Andransfulla Frögderop, Glädja sig uppå en
gång, Med en Klingand' Jubelsång.

2. Nu

2. Nu har utgått utur sin Kammar, Ur Maria
kyrka samn, Brudgummen den hon upammar,
Och i hwilkens stora Namn, Hela Werlden
Salig görs Af det blod i honom rörs.

3. Gud på Jorden sig begifwit och antagit
wår Natur, Skaparen har födder blifwit af
sit eget Creatur. Sjelfwa Ewigghetens Far,
fick som wi sin början har.

4. Ingen Wisdom kan utgrunda denna sto-
ra hemlighet. Nej wi glädjas blott och blun-
da då wårt förwett intet wet, Gud och Man
i en Person är et föremål för Thron.

5. GUD kan ej nu mer förbömma Sjelf
sin slägt i wredes Mod, Helbre wil Han låta
strömma, ut hwarenda droppe blod, Nu wi haf-
wa ewigt nog, Se'n wår Gud wårt fött antog.

6. Glade wi fring krubban wistas Nu hos
wår Nysödda Gud, Och dess Söta Namn
skal wistas i wårt bröst, at Jesu Brud,
Sjunger utaf Hjertats grund, Jesus Jesus
hwarje stund.

7. Amen Salighet och ära Wisdom Rike-
dom och Magt, Wi O! Jesu Dig hembära,
från hwar enda Werldsens tract, Amen och
Halleluijah Amen GUD och Jehowa.

Den Fjerde:

I.

Nu bådast Frögd af Himmelen! En Jesus
är wår sjåla-wån, i förtet kommen denna
tid, tänk hur' Han är dig huld och blid.

e. Be